

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinums par tematu “Priekšlikums Padomes regulai, ar ko izveido instrumentu sadarbībai kodoldrošības jomā”

COM(2011) 841 final

(2012/C 229/19)

Ziņotājs: **Richard ADAMS**

Eiropas Komisija saskaņā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 203. pantu 2011. gada 7. decembrī nolēma konsultēties ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju par tematu

“Priekšlikums Padomes regulai, ar ko izveido instrumentu sadarbībai kodoldrošības jomā”

COM(2011) 841 final.

Par Komitejas dokumenta sagatavošanu atbildīgā Transporta, enerģētikas, infrastruktūras un informācijas sabiedrības specializētā nodaļa savu atzinumu pieņēma 2012. gada 10. maijā.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 481. plenārajā sesijā, kas notika 2012. gada 23. un 24. maijā (23. maija sēdē), ar 146 balsīm par, 5 balsīm pret un 6 atturoties, pieņēma šo atzinumu.

1. Secinājumi un ieteikumi

1.1 Komiteja atzinīgi vērtē ierosināto regulu un nosacīti atbalsta ES kodoldrošības jomas pieredzes plašāku piemērošanu trešām valstīm.

1.2 Komiteja pieņem zināšanai, ka uzraudzība pār ievērojamo bāzes finansējumu 631 miljona *euro* apmērā laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam paliek *EuropeAid* — Attīstības un sadarbības ĢD — pārziņā un ka uz to tiks attiecināti noteikumi un procedūras, kas kopīgas visai palīdzības un attīstības politikai. Komiteja sagaida, ka tas stiprinās pārskatatbildību, pārredzamību un saskaņu ar pārējām palīdzības programmām.

1.3 Komiteja pieņem zināšanai, ka, sākot no 2016. gada, tā katru otro gadu no Komisijas saņems ziņojumu par šīs programmas īstenošanu, rezultātiem, galvenajiem secinājumiem un ietekmi uz Savienības ārējo finansiālo palīdzību, un ir gatava pilnībā iesaistīties šajā pārbaudes un pārskatīšanas procesā. Laikus plānota programmu starposma pārskatīšana radīs vislabākās iespējas gūt rezultātus un neapšaubāmi tiks veikta kopā ar ģeogrāfiskām programmām / ES delegācijām partnervalstīs.

1.4 Jānorāda, ka vairākās ES dalībvalstīs pilsoniskajai sabiedrībai ir ļoti atšķirīgi viedokļi par kodolenerģijas attīstību kā tādu, un šis faktors būtu jāatzīst un skaidrāk jāatspoguļo atsevišķos regulas aspektos.

1.5 Eiropas iedzīvotāji — nodokļu maksātāji — būtu skaidrāk jāinformē par to, ka lielāko daļu no programmas izdevumiem novirzīs atveseļošanas pasākumiem un ka tikai neliela tēriņu daļa paredzēta drošības konsultāciju programmām jauniektmes valstīs, kurās iespējams nodrošināt politisko un pilsonisko stabilitāti.

1.6 Lai sniegtu palīdzību jauniektmes valstīm, Komisijai tām nedaudzajām valstīm, kas spēj sniegt konsultācijas kodoldrošībā, būtu jāierosina izstrādāt starptautisku konvenciju par kritērijiem un nosacījumiem, kas attiecināmi uz šādām konsultācijām. Neatkarīgi no minētās konvencijas skaidri kritēriji būtu jāievieš kodoldrošības sadarbības instrumentā, lai varētu noteikt, vai konkrētā jauniektmes valsts atbilst šādiem parametriem:

— atbilst obligātajiem valsts un starptautiskās stabilitātes kritērijiem;

— spēj un ir gatava garantēt tādas administratīvās, zinātniskās un tehniskās struktūras ieviešanu, kāda ir nepieciešama kodolenerģijas jomā;

— var ilgtspējīgā veidā rast finanšu, tehniskos un rūpnieciskos resursus, kas vajadzīgi, lai garantētu augstu regulatīvās kompetences līmeni, nodrošinātu visus līdzekļus ekspluatācijas drošībai un ilgtermiņā uzturētu drošu programmu atkritumu apsaimniekošanai.

1.7 Minētie kritēriji būtu jāiestrādā regulas pamattekstā, nevis jāiekļauj pielikumā, jo tie ietver ļoti svarīgus starptautiskās kodoldrošības, starptautisko attiecību drošības un starptautiskās drošības pamatprincipus.

1.8 Palīdzības projekti kādā jauniektmes valstī būtu īstenojami tikai tad, ja attiecīgā valsts ir pievienojusies Kodolieroču neizplatīšanas līgumam un tā protokoliem, Konvencijai par kodoldrošību un Kopīgajai konvencijai par radioaktīvo atkritumu drošu apsaimniekošanu.

1.9 Tehniskā aprīkojuma iegādei resursi būtu piegādājami tikai īpašos izņēmuma gadījumos, kas saistīti ar drošības garantēšanu. Komisijai būtu jāizstrādā kritēriji, un par tiem būtu jāat-skaitās. Palīdzība nebūtu sniedzama operatoriem.

1.10 Pārredzamības labad būtu vēlams darīt pieejamu pašreizējās programmas konkrētu gadījumu analīzi, kā arī uzlabot *EuropeAid* tīmekļa vietnes izklāstu un savstarpējo atsaucū sistēmu.

1.11 Ar Kodoldrošības sadarbības instrumenta programmas palīdzību būtu jāstimulē un jāizvērtē iespējas ikvienas darbības valsts tiesību sistēmā iestrādāt obligātos instrumentus tajos gadījumos, kad tie pastiprinātu Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras (SAEA) līgumus, konvencijas un vienošanās.

1.12 Komiteja īpaši iesaka atbalstīt arī neatkarīgas pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kuras atrodas saņēmējās valstīs vai tām blakus esošās valstīs un kuras ar konkrētiem pasākumiem vēlas uzlabot kodoldrošības nostādņu pārredzamību un attiecīgo pārskatbilstību.

2. Ievads

2.1 Laiku pa laikam ārpus Eiropas izraisās kodoldrošības problēmas, kas nonāk uzmanības degpunktā, piemēram, *Three Mile Island* 1979. gadā, Černobiļa 1986. gadā un Fukušīma 2011. gadā. Šādi negadījumi ietekmē visu pasauli un labi parāda, kādas katastrofālas sekas rada trūkumi projektēšanā, nenopietna attieksme pret drošību un neatbilstoša ekspluatācijas drošība vai regulējuma sistēma.

2.2 2010. gadā 30 dažādās pasaules valstīs darbojās 441 komerciāls kodolreaktors; daudzi no tiem būvēti pagājušā gadsimta 70. un 80. gados, un to vidējais darbmūžs ir aptuveni 35 gadi. Turklāt 56 valstīs darbojas vēl apmēram 250 civilās pētniecības reaktori. Vēl ap 60 kodolreaktoru patlaban tiek būvēti, bet vairāk nekā 150 ir plānošanas stadijā. Jaunus reaktorus paredzēts būvēt galvenokārt Ķīnā, Indijā un Krievijā, kā arī, iespējams, Dienvidaustrumu Āzijā, Dienvidamerikā un Tuvajos Austrumos. Pieprasījums pēc elektrības nepielūdzami pieaug, un arī valstis, domājams, centīsies paplašināt savu kodolenerģijas eksportu.

2.3 Neatkarīgi no tā, vai iestāties “kodolrenesanse”, tik ilgi, kamēr darbosies kodolspēkstacijas, tik ilgi saglabāsies arī risks piedzīvot nopietnas kodoldrošības problēmas, kas var ietekmēt visu pasauli. Tāpēc ES ir noteikusi, ka atsevišķi starptautiskās kodoldrošības jautājumi ir joma, kurā tai ir likumīgas intereses un tiesības iesaistīties, īpaši, ņemot vērā to, ka kopš 1957. gadā pieņemtā *Euratom* līguma Savienība šajā jomā ir uzkrājusi pētniecisko, tehnisko, ekspluatācijas un regulatīvo zinātību. Šajā jomā Eiropai ir ievērojama zināšanu bāze, jo te atrodas aptuveni trešā daļa no visām kodolenerģijas ražotspējīgām

iekārtām pasaulē un ir uzkrāta visplašākā pieredze saistībā ar daudzveidīgām un dinamiskām regulatīvajām un drošības sistēmām. Černobiļas katastrofa, kas traģiskā veidā ilustrēja trešo valstu drošības režīmu potenciālos trūkumus, vienlaikus arī stimulēja dinamisku un proaktīvu pieeju sadarbībai un pieredzes apmaiņai kodoldrošības jomā.

2.4 Kopš 1991. gada, izmantojot ES programmu TACIS (*Technical Assistance to the Commonwealth Independent States* — Tehniskā palīdzība NVS valstīm), ievērojams atbalsts kodoldrošības jomā sniegts trešām valstīm. Atbalsts novirzīts drošības analīzei, palīdzībai kodolspēkstacijām uz vietas un — dažos gadījumos — aprīkojuma piegādei, lai uzlabotu ražotņu ekspluatācijas uzraudzību; tāpat sniegts atbalsts regulatīvajiem un licencēšanas pasākumiem, kā arī atkritumu apsaimniekošanai. Sniegts ieguldījums arī plašāka mēroga starptautiskās iniciatīvās, piemēram, rīcībai Černobiļā. Palīdzībai kodoldrošības jomā piešķirti apmēram 1,3 miljardi EUR — galvenokārt Krievijā un Ukrainā, un — daudz mazākā apmērā — arī Armēnijā un Kazahstānā.

2.5 Kopš 2007. gada TACIS funkcijas pārņēmis INSC (instrumenti sadarbībai kodoldrošības jomā) ⁽¹⁾, kurš izstrādāts tieši kodoldrošības veicināšanai un pilnveidošanai un kura darbības jomā tagad ietilpst arī citas valstis, ne tikai tās, kas izveidojās pēc Padomju Savienības sabrukuma. INSC budžets laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam ir 524 miljoni EUR, un tas finansē darbības, kuru mērķis ir kodoldrošības uzlabošana, drošs transports, radioaktīvo atkritumu apsaimniekošana un apglabāšana, agrāko kodoliekārtu atrašanās vietu atvēršana, aizsardzība pret radioaktīvu materiālu izraisīto jonizējošo starojumu, gata-vība ārkārtas situācijām un starptautiskās sadarbības veicināšana kodoldrošības jomā.

2.6 ES cieši sadarbojas ar SAEA, bieži nodrošinot finansējumu tādu ieteicamo programmu īstenošanai, kuras citādi netiktu finansētas.

2.7 Jaunu izaicinājumu rada trešo valstu nodomi palielināt kodoljaudu. Dažās no šīm jaunietekmes valstīm ne vienmēr ir stabila politiskā struktūra, un nereti tajās trūkst varas dalījuma, demokrātiskas kontroles, pieredzējušu administratīvo struktūru un zināšanu, kā apsaimniekot augsta riska tehnoloģijas. Ja šādu valstu kodolprogrammām tiktu sniegts ES atbalsts, tas šķietami apliecinātu to uzticamību un netieši mudinātu tās attīstīt kodoltehnoloģiju, un tādējādi rastos jauni draudi kodoldrošībai.

2.8 Neatkarīgi no šiem faktoriem un jebkuriem trešo valstu nodomiem palielināt kodoljaudu EESK apzinās, ka kodolenerģijas izmantošana civilajām vajadzībām ir saistīta ar plutonija vai citu radioaktīvu materiālu ražošanu un tehniskās zinātnības pilnveidošanu, kas varētu radīt starptautisku kodolapdraudējumu un palielināt starptautisko spriedzi. Nestabilās trešās valstīs šādi draudi varētu būt vēl lielāki.

⁽¹⁾ OV L 81, 22.3.2007., 1. lpp.

3. Ierosinātās regulas kopsavilkums

3.1 Ierosinātajā regulā, kas ir 2007. gada INSC regulas pārstrādāta versija, cita starpā pārskatīta ģeogrāfiskā darbības joma, kurā ietvertas visas pasaules trešās valstis, un izvirzīti sadarbības kritēriji un prioritātes. Par pasākumu īstenošanu atbild *EuropeAid* — Attīstības un sadarbības ĢD (*DEVCO*) sadarbībā ar Eiropas Ārējās darbības dienestu, Enerģētikas ĢD un Kopīgo pētniecības centru. Uz regulu attieksies “Kopīgi noteikumi un procedūras Savienības ārējās darbības instrumentu īstenošanai” (COM(2011) 842 final). Tādējādi tiek nodrošināta arī vienkāršotāka īstenošanas pieeja Attīstības sadarbības instrumentam (ASI), Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentam (EDCI), Eiropas kaimiņattiecību instrumentam (EKI), Stabilitātes instrumentam (SI), Pirmspievienošanās palīdzības instrumentam (PPI) un Partnerības instrumentam (PI).

3.2 Regulas mērķis ir atbalstīt augsta līmeņa kodoldrošības veicināšanu, aizsardzību pret radiāciju un kodolmateriālu efektīvu aizsargpasākumu piemērošanu trešās valstīs. Šī vispusīgā pieeja ietver degvielas ieguvu, jaunu objektu būvniecību, ekspluatāciju, tās pārtraukšanu un atkritumu apglabāšanu. Pēc Komisijas ieceres sasniegtais tiks vērtēts, izmantojot SAEA ekspertu salīdzinošo izvērtējumu, lietotās kodoldegvielas, kodolatkritumu un ekspluatācijas pārtraukšanas stratēģijas izstrādes stāvokli, attiecīgās tiesiskās un regulatīvās pamatnostādnes, projektu īstenošanu un to problēmjautājumu skaitu un nozīmīgumu, kuri apzināti attiecīgos SAEA ziņojumos par kodoldrošību.

3.3 Regula tiecas nodrošināt atbilstību ES politikas mērķiem un citiem trešo valstu attīstības pasākumiem, izstrādājot stratēģijas dokumentus un attiecīgas daudzgadu provizoriskās programmas, kas sākotnēji atvertu četrus gadus, bet pēc tam — trīs gadus ilgu laikposmu.

3.4 Pielikumā uzskaitīti īpašie atbalstītie pasākumi un sadarbības kritēriji, kā arī prioritātes, atbilstīgi kurām septiņos gados tiks izlietots 631 miljonu *euro* lielais budžets.

4. Vispārīgas piezīmes

4.1 Komiteja ir informēta par pēdējo 20 gadu laikā notikušo kodoldrošības atbalsta un sadarbības programmu attīstības procesu. Ierosinātajā regulā šī tendence radusi turpinājumu, un ir mēģināts skaidri norādīt, ka svarīgākais mērķis nav vis kodolenerģijas veicināšana, bet gan tās drošība (COM(2011) 841 final; Pielikums — Kritēriji — pēdējais no izvirzītajiem kritērijiem). Komiteja izprot, ka programmas mērķis nav mudināt jaunietekmes valstis ieviest kodoltehnoloģiju. Šādā nolūkā lielāka nozīme būtu sīkāk izstrādātam iepriekšējās un ierosinātās INSC programmas izdevumu līdzsvaram. Cita starpā zināmas bažas palīdzētu mazināt tas, ja būtu skaidrāk saprotams, ka lielāko

programmas izdevumu daļu novirzīs atveseļošanas pasākumiem un ka drošības konsultāciju programmām jaunietekmes valstīs paredzēta tikai neliela tēriņu daļa.

4.2 Tādējādi tiktu arī atzīts, ka iepriekšējos programmas posmos dominējošais atsevišķu praktisko pasākumu atbalstīšanas loģiskais pamatojums — drošība, kas vienlaikus sekmē arī kodolspēkstaciju padziļinātu un drošu ekspluatāciju, — iespējams, nav ticis pilnībā atspoguļots vai izskaidrots. Kodolenerģijas izmantošana joprojām ir jautājums, kurā Eiropas sabiedrības viedokļi atšķiras, lai gan visaugstāko drošības standartu veicināšana ir aspekts, kas tiek vienprātīgi atbalstīts.

4.3 Komiteja uzskata, ka nav vispusīgi aplūkots jautājums par to, vai ES iesaistīšanās ar INSC starpniecību nenozīmē kļušu piekrišanu un atbalstu jaunveidojamai kodolprogrammai, it sevišķi nestabilās jaunietekmes valstīs. Komiteja apzinās, ka konkrētu INSC projektu finansēšana notiks tikai saskaņā ar stingriem nosacījumiem, tomēr Komiteja atbalstītu sākotnēju beznosacījumu dialogu un debates par kodolenerģijas jautājumiem ar jebkuru trešo valsti.

4.4 Eiropas Savienībai jāaņem nepieciešamā veicināt trešo valstu kodoljaudas attīstīšanu, ja tas var radīt jaunus draudus kodoldrošībai vai tādu kodolapdraudējumu, kas var kaitēt starptautiskajai drošībai. Kvalificēšanās kritēriji ierosināti šā dokumenta 1.6. punktā. Savienībā piemērojot visaugstākos kodoldrošības standartus, ES varētu pretendēt uz pasaulē visdrošākās civilās kodolenerģijas izmantotājas lomu.

4.5 Par vērtīgu un ES sabiedrības interesēm atbilstošu uzskatāms arī INSC programmas devums valstīm, kurās ir vājāka rūpnieciskā, zinātniskā un pētnieciskā bāze un kuras ir uzsākušas vai plāno uzsākt kodolenerģijas komerciālas ražošanas programmas un atbilst obligātajiem stabilitātes kritērijiem. Saisītībā ar SAEA ir ļoti iespējams, ka paraugprakses atbalsts ir stiprinājis tehniskās un normatīvās sistēmas tajās trešās valstīs, kurām ir mazāk resursu. Tomēr nav viegli iegūt skaidru priekšstatu par to, kā pašreizējās un turpmākās INSC programmas rada šos ieguvumus.

4.6 Tāpēc būtu vēlams, lai Komisija veiktu papildu darbu un gaidāmajā INSC programmā precīzāk definētu drošības ārkārtīgi lielo nozīmi. Šādā nolūkā, piemēram, varētu publicēt pieejamo pašreizējās programmas konkrētu gadījumu analīzi, uzlabot *EuropeAid* tīmekļa vietnes izklāsta veidu un savstarpējo atsaucību sistēmu, kā arī plašākā nozīmē vispusīgāk informēt par šo tik

būtisko programmu. Šāda pieeja veicinātu arī pārredzamību un sekmētu pārskatatbildību. Tā kā regulā atbalstīta augsta līmeņa kodoldrošības veicināšana, būtu vēlams norādīt uz šādu augstu standartu paraugiem, piemēram, Rietumeiropas Kodolregulatoru asociācijas (WENRA) paziņojumu "Drošības normatīvi jaunām kodolspēkstacijām".

5. Īpašas piezīmes

5.1 Jānorāda, ka — pretēji iespaidam, ko var radīt ierosinātā regula, — Eiropas direktīvās par kodoldrošību nav iekļauti tehniskie drošības standarti, un vispārējos noteikumos ir iekļautas tikai dažas vispārīgas prasības saskaņā ar Kodoldrošības konvenciju.

5.2 Priekšlikumā arī norādīts, ka Eiropas Savienībā ir veikts visaptverošs drošības novērtējums. Tomēr pašreizējie "noturības testi" ir tikai papildu novērtējums drošības jomā, un netiek uzsvērti drošības kritēriji, kuru mērķis ir sniegt atbildi uz jautājumu: "Kas notiks, ja drošības sistēmas pārtrauks darboties?" Ir arī atzīts, ka process ir ierobežots, ņemot vērā paredzēto ļoti īso laika grafiku. Neraugoties uz šiem trūkumiem, ES pieejai kodoldrošības jomā ir priekšrocības, kas balstītas uz nodomu veikt "noturības testus" kā pirmo soli, lai tālāk attīstītu un uzlabotu drošības nostādnes un sasniegtu augstākus standartus šajā jomā. Starpposma secinājumi no pašreizējiem Eiropas kodolspēkstacijās veiktajiem "noturības testiem" liecina, ka vajadzīgas tālākas pārmaiņas, uzlabojumi un obligāti pasākumi. Tāpēc pēc iespējas ātrāk jāīsteno INSC programma un jāveic ar to saistītais konsultatīvais darbs.

5.3 Būtu jāpatur prātā, ka Eiropas Savienības iestādēm ir ļoti ierobežotas speciālās zināšanas kodoldrošības jautājumos un ka INSC programmu galvenokārt īsteno dalībvalstu organizācijas. Komisijai varētu būt labas iespējas veikt vērtīgu kritisku analīzi un analizēt dažādos Eiropas standartus un atšķirīgo praksi, taču tai arī jācenšas pilnveidot savu iekšējo veiktspēju un neatkarīgu kompetenci.

5.4 INSC priekšlikumā norādīts, ka INSC mērķis ir novērst kodoldrošības risku, taču būtu jāatzīmē, ka tehniski šā mērķa sasniegšanu nevar garantēt, tāpat kā risku nevar pilnībā novērst nevienā sarežģītā industriālā procesā; it īpaši nevar pilnībā garantēt, ka nepastāv katastrofisku kodolavāriju risks. Būtu jāprecizē, ka mērķis ir negadījumu un avāriju novēršana saskaņā ar vislabākajiem zināmajiem standartiem. Turklāt jānorāda: viedoklis, ka riska vairs nav, nesekmē augsta līmeņa drošības standartus nevienā jomā.

5.5 Kā rādītājus Komisija ierosina Integrēto reglamentācijas pārbaudes vienību (IRRS) un Eksploatācijas drošības pārbaudes darba grupas (OSART) misijas, taču tām ir tikai ierobežota

vērtība, jo to mērķis nav uzraudzība. Piemēram, tās nenodrošina aizsardzību pret Fukušimas kodolspēkstācijas avāriju. Turklāt nevienas šīs misijas mērķis nav pārbaudīt kodoldrošības statusu kodolspēkstacijās. Kodolspēkstaciju starptautiskā uzraudzība vēl joprojām ir sarežģīts un strīdīgs jautājums.

5.6 INSC programmās attiecīgos gadījumos jāstimulē iespēja ikvienas attiecīgās valsts tiesību sistēmā iekļaut obligātos instrumentus, ja tie var pastiprināt SAEA līgumus, konvencijas un vienošanās.

5.7 Regulas paskaidrojuma rakstā ir norādīts, ka sabiedriskajās konsultācijās par ārējo darbību vairums respondentu atbalstījuši viedokli, ka turpmākajos instrumentos un projektu/programmu īstenošanā vairāk jāpievēršas uzraudzības un novērtēšanas sistēmām. Komiteja atzīst, ka Attīstības un sadarbības ģenerāldirektorātam *EuropeAid*, lai arī tas izveidots nesēn, ir plaša pieredze un īpašās zināšanas šajā jomā, ko tas, bez šaubām, pilnībā izmantos.

5.8 Tomēr Komiteja norāda, ka īpašo atbalsta pasākumu sarakstā nav iekļauti pasākumi, kuru mērķis ir atbalstīt neatkarīgas pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kas atrodas saņēmējās valstīs vai ārpus tām un kas, īstenojot konkrētus pasākumus, vēlas uzlabot kodoldrošības nostādņu pārredzamību un pārskatatbildību. Šādi pasākumi ir iespējami saskaņā ar Stabilitātes instrumentu un Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu, un Komiteja īpaši iesaka INSC programmā šādu atbalstu iekļaut kā iespējamus pasākumus.

5.9 Komiteja atzīmē elastīgumu, kas panākts, atbalsta pasākumus un sadarbības kritērijus apkopojot un iekļaujot pielikumā, ko var grozīt saskaņā ar pārbaudes procedūru, kura paredzēta Kopējās īstenošanas regulā. Tomēr būtu jāapsver, vai tādi principiāli svarīgi jautājumi kā starptautiskā kodoldrošība un aizsardzība nebūtu jāiekļauj pašā regulā.

5.10 Sadarbības kritēriji ir zināmā mērā elastīgi. Komiteja to vērtē atzinīgi attiecībā uz visām valstīm, kurās ir kodolspēkstācijas. Būtu lietderīgi arī izpētes un sagatavošanas stadijā sadarbīties ar daudzām trešām valstīm. Eiropas sabiedrības drošības interesēs nav izstrādāt papildu ierobežojošus kritērijus, nosakot, kuras valstis var iesaistīties INSC programmā. Komiteja uzskata, ka attiecībā uz valstīm, kas nodomājušas sākt ražot kodolenerģiju, var un vajag piemērot ES pieeju, zināšanas, analīzi un padomu, pateicoties aktīvas, neatkarīgas un organizētas pilsoniskās sabiedrības līdzdalībai. Taču vislielākā uzmanība jāvelta jautājumam par partnervalstu ilgtermiņa politisko stabilitāti un spēju nodrošināt civilo drošību.

5.11 Komiteja tāpēc ierosina noteikt obligātos kritērijus atbalsta sniegšanai saskaņā ar INSC programmu un ierosina, ka Eiropas Savienībai sadarbībā ar tām nedaudzajām valstīm, kas var sniegt konsultācijas kodoldrošības jautājumos, būtu jāizstrādā starptautiska konvencija par kritērijiem un nosacījumiem, kas attiecināmi uz šādām konsultācijām (sākumpunkts būtu G8 valstu Kodoldrošības darba grupas diskusijas un līdzīgas diskusijas Starptautiskajā atomenerģijas aģentūrā un Eiropas Savienībā).

Briselē, 2012. gada 23. maijā

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja
priekšsēdētājs
Staffan NILSSON
